

KURIER LITEWSKI

W WILNIE we WTOREK DNIA 19 LUTEGO V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

— Wilno. —

JW. Wojenny Litewski Gubernator, Jenerał piechoty i Kawaler, *Rzymski Korsakow*, powrócił tu z Moskwy wieczorem d. 15 t. m.

Dnia 4 lutego r. t., w dobrach *Rakiszkach*, w powiecie Witkomirskim położonych, u JW. *Ignacego* Hrabiego *Tyzenhauza*, Szefab. gwardyi litewskiej i wielu orderów kawalera, odprawiły się zaślubiny, JW. *Zofii* Hrabianki *Tyzenhauzówny*, Freyleyny Najjaśniejszych Cesarzowych, z JW. *Oktawiuszem* Hrabą *de Choiseul-Gouffier*, Parem Francyi, Aktualnym Kamerherem dworu Jego Cesarzkiej Mości, i różnych orderów Kawalerem.

Z gaz. *le Conservateur Impartial. Petersburg d. 7go lutego*. N. Cesarz Jegomość, w pożądanym stanie zdrowia, przybył do Moskwy, w nocy z dnia 30 na 31 z. m. N. Pan poprzedzony został przez N. Swego Brata, który przybył tam d. 28 o godzinie 3ey z południa.

Hrabia *Holowin*, rzeczywisty radca tajny, mianowany prezydentem wydziału ekonomicznego w Radzie Państwa, na miejscu admirała *Mordwinowa*, który będzie członkiem powszechnego zgromadzenia Rady.

z Żytomierza, dnia 22 stycznia 1818 roku.
(Artykuł nadestany).

Siostry Miłosierdzia zgromadzenia ś. Wincentego a Paulo, z powołania swojego zatrudniające się posługą dla cierpiącej ludzkości, przed laty 51, do miasta Żytomierza sprowadzone, w domu drewnianym umieszczone, najpierwszą aptekę lekarską w tém mieście powiatowém, a teraz gubernialném założyły, i prawie w całym Województwie Kijowskiém usługowały chorym, mianowicie w czasie zaraziwego powietrza, niszczącego ludzi w tutęjszey prowincyi. Gdy w czasie niespokojności krajowej, z powodu konfederacyi Barskiej wynikłej, miasto Żytomierz zniszczone zostało, razem i dóm Sióstr Miłosierdzia ogień pochłoniął. Po przywróceniu krajowej spokojności, Siostry Miłosierdzia z dobroczynnych ofiar Obywatelskich, wystawiły szczupły Dóm drewniany teraz existing dla przytułku biednych. Utrzymując w tym domie przez lat kilkanaście, bez żadnego funduszu ewikcyonalnego, według swéj możności ubogich chorych, i ubogie sieroty; dawały ratunek cierpiącej ludzkości, tak w tém mieście, jako i w poblizszych okolicach. Przy schyłku wieku XVIII i na początku XIX z dobroczynnych ofiar duchownych i obywatelskich, utworzyły się wieczne fundusze, dla tego domu z ewikcyą zapisane; a mianowicie fundusz od Najjaśniejszego Imperatora, *Pawła I.*, najmiłosiwiej darowany, dotąd z kassy Monarszély corocznie pobierany. Oprócz dawania wsparcia w nieuchronnych potrzebach, codziennie przychodzącym ubogim i więźniom, ciągle utrzymują Siostry Miłosierdzia przy tak wielkiej drożyznie, w swoim szczupłym i ruiną grozącym domie, rozmaitego stanu i wyznania, w znaczney liczbie obojey płci ubogich, chorych, inwalidów, ubogie sieroty i podzruczone niemowlęta. A gdy szczupłość ich zabudowania, więcej jakby życzyły, nie dozwala pomieścić bie-

dnych osób, nymują w tym celu domy u sąsiedzkich mieszkańców. Najjaśniejszy Imperator, *Alexander I.*, Najlaskawszy Oyciec ludu i opiekun sierot, w roku 1804, na wystawienie nowego domu dla Żytomirskich Sióstr Miłosierdzia, najmiłosiwiej darował assygnacyami 10,000 rubli. Obywatele Gubernii Wołyńskiej, zachęceni przykładem Najlaskawszego Monarchy, wnieśli do Wołyńskiej powszechnéj opieki na tę nową budowlę znaczne ofiary, o których w gazecie Kuriera Litewskiego w roku zaprzesłym podano do publicznej wiadomości. Z tych zebranych ofiar po przybyciu do Żytomierza JW. Senatora i Kawalera *Sywersa*, i po objęciu Rządów Gubernii Wołyńskiej przez JW. terażniejszego Gubernatora i Kawalera *Bartłomieja Giżyckiego*, za otrzymaniem pozwoleniem w roku 1816, rozpoczęto nową budowlę w Żytomierzu dla sióstr miłosierdzia, na placu obszernym, wesółym, zdrowym, i wygodnym, za miastem, o wiośnię nad rzeką, *Teterowem*, sytnowanym. Dozór nad tą budowlą jest poruczony Przełożonéj szpitala Żytomierskiego Sióstr Miłosierdzia i X. *Janowi Ossolińskiemu*, zatrudniającemu się przy innych obowiązkach, duchownemi i ekonomicznymi interessami tegoż szpitala. Na wspomnionym placu, dzielnymi krzewami zarosłym, w ciągu tych dwóch lat, cegielnia założona; na około cały plac parkanem ogrodzono; kanały i sadzawki wykopano; dwie studnie znaczney głębokości dla wystarczającej wody zrobiono; ogrody owocowe, botaniczne, i kuchenne urządzono; trzy domy drewniane mieszkalne, folwareczek, pralnię, kuźnię, magazyn, szopy na składy rozmaitych materyałów i obórę dla bydła szpitalnego, wybudowano. Znaczną ilość materyałów do téj budowli potrzebnych przysposobiono, i wymurowano założonego klasztoru z kaplicą, około dwudziestu tysięcy arszynów kubicznych. Wyżey wspomniony JW. Gubernator, przejęty oycowską gorliwością o polepszenie losu ubogich sierot i kaleków, mimo wielkich zatrudnień swojego urzędowania, najsilniejszego ciągle przykładu starania do ukończenia rozpoczętej budowli dla Sióstr Miłosierdzia. Często sam oglądając wznośzące się mury, i powiększające się drewniane zabudowania, zachęca i do gruntownéj roboty i do przedszego ukończenia. Przez dobroczynną gorliwość swoją, w ciągu swego urzędowania, zebrał z dobrowolnych ofiar obywatelskich na tę budowlę, złotem dukatów 409, srebrem rubli 403, i assygnacyami rubli 1,145. Podobną gorliwością palają JO. Gubernski Marszałek, Xiażę *Eustachy Sanguszko*, JW. Vice-Gubernator *Filip Hrabia Plater*, JW. Marszałkowie w powiatach wołyńskich, zachęcając dobroczynnych obywateli, aby się raczyli skutecznie przyłożyć do ukończenia tak chwalebego i pożytecznego dzieła, dla cierpiącej ludzkości. Siostry Miłosierdzia w imieniu całego zgromadzenia szpitalnego, Nayszanowniejszym i Najlaskawszym Dobroczyncom swoim, składając hołd najpowszechniejszey wdzięczności, nieomylną mają nadzieję, iż pod przewodnictwem gorliwych i dobroczynnych Naczelników téj gubernii, czułe serca obywatelskie nad cierpiącą ludzkością, nie odmówią skutecznój pomocy do zupełnego ukończenia rozpoczętej budowli, na którą koszt znaczny jeszczełożyć trzeba, a szpitalna kassa w gotowiznie żadnego niema zapasu.

Z Nieświża dnia 21 lutego.

(Artykuł nadestany.)

Obywatele powiatu słuckiego, dla oddania winney czci zwłokom ś. p. Tadeusza Kościuszki, i okazania tey wdzięczności, jaką mieszkańcy Litwy są jemu winni, zebrali się do miasta Nieświża, dla obchodu żałobnego w tamiecznym parafialnym kościele, w którym na trzech stopniach czyli wschodach, wznosiła się piramida biała, czworoboczna, siedmnaście łokci wysokości mająca, wsparta na czterech armatach przytwierdzonych i ułożonych na pedestale, proporcjonalnym do wysokości całej budowy piramidy: na iey wierzchołku osadzona była urna z palącym się bladem światłem. W środku wizerunek ś. p. Naczelnika, w rysach twarzy bardzo podobny, w miejscu ram wieściami z liści laurowych i dębowych okryty i otoczony trofeami z chorągwi, które orły i pogonie zdobiły. Niżej na pedestale odmalowaną była *Historja*, w postaci niewiasty, z rylcem w ręku, kreśląca czyny zmarłego Wodza; po obu stronach tegoż pedestału, na tablicy marmurowey był wyrwty stosowny napis w języku łacińskim.

Za tym pomnikiem, na przybranym katafalku, ustanowiona była trumna, okryta axamitem, a na iey położone znaki dostojności woyskowej zeszłego *Tadeusza Kościuszki*, czarną przewiązane krepą. Po obu stronach pomnika, wzniesione były dwie armatury, ułożone z armat, kul, kottów, pałaszów, sztandarów, zbroi i tarczy, na których umieszczone były litery złoczone, imię i nazwisko zmarłego Wodza wyrażające. Naprzeciw tych armatur, w równej odległości za piramidą, ustanowione były dwie kolumny po ośm i pół łokci wysokie, na podstawie tysiąca kul wyniesione, a z broni i bagnetów misternie ułożone; na wierzchu każdej z tych, były palące się bomby, tak urządzone, że całą podstawę piramidy oświecały. Cały ten monument opasany był galeryą ułożoną z największą śiarnością, z pałaszów i lanszteków, które, w kształt słonca wiązane, i pomiędzy lampami umieszczone, odbijając się od światła kilku tysięcy lamp, gęmsy kościoła i kopułę rzęsto oświecających, nadawały pomnikowi większej świetności; ściany zaś kościoła okryte były czarnym axamitem z srebrnymi galonami, i okna kirem zasłonięne, co, zwiększając blask wewnętrzny świątyni, czyniło widok przyjemny i przenikający. Po takim urządzeniu miejsca do złożenia ostatniej ofiary szanownym ceniom naczelnego Wodza, w dniu 31 Januاری wieczorem a 1go februاری rano, dzwony miasta obwiesciły żałobny obchod, na który, pomimo niemożności wczesnego odległej mieszkających zawiadomienia, wszyscy prawie obywatele powiatu słuckiego, z rodzinami i wielu bardzo z ościennych powiatów, toż mieszkańcy różnego stanu, płci i wieku, chcący mieć udział w uczczeniu drogiej dla serc współrodaków pamiątki, do miasta *Nieświża* zebrani, dosyć obszerny gmach kościoła parafialnego obecnością swoją napełnili; i znajdujący się w mieście *Nieświżu* JOKsiążę *Szachowski*, Jenerał porucznik, Dowódca dywizyi grenadyerów i wielu orderów Kawaler, JW. Jenerał Major *Tuczkow*, Sztab i Ober-Oficerowie przytomnością swoją obchod ten zaszczyścić raczyli. Nadto z sąsiedzkich miast zakony i kapłani z własney ochoty spieszyli, aby połączyć mogli modły do Pana zastępów za duszę zmarłego Wodza. J tak WWJXXża Bazylianie Swierżańscy, rozpoczęli o godzinie 7ey ranney żałobne nabożeństwo, po ukończeniu którego, kolejno postępując WWJXXża Bernardyni i Dominikanie wigilije odprawili; o godzinie zaś 11 JWJXiądz *Janowski*, Opat Benedyktynów świętego Krzyża, ze zgromadzeniem swoim, pontificaliter ubrany, udał się na środek kościoła, dla odśpiewania *Laudes*; poczem Xiądz *Sierakowski*, tegoż zakonu Kaznodzieja, stosownie do okoliczności, z opisaniem życia ś. p. *Tadeusza Kościuszki*, wymowne powiedział kazanie, po skończeniu którego, JW. *Adam Niepokoyczycki* zastępca, Marszałka powiatu Słuckiego i Kawaler, od obywateli składkę czyniących, do urządzenia całego obchodu powołany, zabrawszy głos, w pierwszej onego treści, w duchu prawdziwie religijnym, wyobraziwszy nicość człowieka

na tym świecie, wskazał istotny cel jego przeznaczenia, dowodząc, iż ciągle stosunki między żyjącymi, a przeniesionemi już do wieczności, utrzymane są przez cześć, jaką ich pamięci oddajemy: oświadczył powody zebrania się na ten obchod, potem krótko przebiegł ważne epoki życia ś. p. *Tadeusza Kościuszki*, i zakończył zanosząc modły do Najwyższego za długoletnie życie szczęśliwie Nam dziś panującego Najjaśnieyszego ALEXANDRA Igo, a wskrzesiciela imienia starożytnego narodu Polskiego. Po nim WJPan *Józef Bernowicz*, Kapitan woysk Pellich szczęśliwemi rysy, cnoty i poświęcenie się dla oyczyzny zmarłego Bohatera wyraził. Po zakończonym głosie JWJXiądz *Janowski* mszą świętą zaintonował, czasu której muzyka z 31 doskonałych amatorów i czterech wokaltów złożona *Requiem* doskonale exekwowała. Kiedy po skończeniu mszy świętey, dla odbycia ceremonii JWJXiądz *Janowski* zbliżył się do katafalka, JW. i WW. *Antoni Sotolub*, *Adam Haraburda* Prezydent Sądu Ziem. Pttu słuckiego i *Jerzy Sokolowicz*, stosownie do obchodu mieli przemowy, a W. *Hipolit Korsak* elegiją, pełną myśli wybornych, gładkim wierszem napisaną deklamował; poczem WJPan *Szczęsnowicz*, Nauczyciel w szkołach słuckich, obchod ten mową zakończył, a dla uświetnienia smutney dnia tego pamiątki, zebraną u drzwi kościoła, JW. z *Rozwadowskich Niepokoyczycka* i *Reytenów Reytenowa*, obywatelki powiatu słuckiego, jako mużnę, na zgromadzone w tym dniu ubóstwo, rozdzielily, a oddzielnie na rzecz inwalidów rubli tysiąc na ręce JOXięcia *Wolkońskiego*, Jeneralnego Szefa głównego sztabu Jego Imperatorskiej Mości przesłać zostaly.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny, 3 r. 94 k.; dukat 10 r. 87 k.; imperyal 38 r. 95 k.

Cena zboża w Rydze d. 12 lutego: Łaszt żyta 357 r. ass., Łaszt pszenicy 698½ r. ass., Łaszt jęczmienia 285 289 r. as., Łaszt owsa 254 r. ass.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Francya

Z Paryża dnia 3 lutego. Słychać, iż Marszałek *Marmont* wyda pisemko o skutkach ostatniej jego bytności w *Lugdunie*, dokąd go Król posłał. Mówią, iż okaże w niem, że sami Royalisci byli powodem do tamiecznych rozruchów. Zapowiedziano tu także wydanie dziełka pod napisem: *Historja ducha Rewolucyynego szlachty Francuzkiej pod rządem 68 Królów*.

Słychać, iż Jenerał *Belair*, będąc nie dawno u Ministra wojny, wyzwał na pojedynek Pana *Montcalm*, szwagra Xięcia *Richelieu*.

Hrabia *de Cazes*, Minister policyi, został mianowany Parem, i ma zasiadać na ławie Hrabiów.

Wzmaga się fanatyzm w *Tuluzie*, gdzie pierwszy Ex-Jezuita wydaje *Dziennik Południowy* (*Journal de Midi*).

Trwają ciągle w Izbie Deputowanych obrady względem prawa o zaciągu do woyska. Do artykułu w projekcie, iż młodzież poświęcająca się do stanu nauczycielskiego w szkołach chrześcijańskich, ma być uwolnioną od popisu, przydano na wniosek P. *Courvoisiers*, iż to ma się rozciągać do wszystkich wyznań, których duchownych kray oplaca, syleby się obowiązali dawać nauki przez 10 lat. — Na wczorayszej sessyi Izby Deputowanych byli obecni: Xiążę *Richelieu*, Kanclerz Baron *Pasquier*, Minister policyi Hr. *de Cazes*, i Minister skarbu Hr. *Corvetto*. Artykuły od 20 do 22 projektu względem zaciągu woyskowego, przyjęto bez

trudności. Postanowiono między innemi, aby żołnierzy, którzy czas swój (5 lat) wysłużyli, puszczano zawsze d. 31 grudnia, a w czasie wojny, w ten czas, gdy inni na ich miejsce przybędą. Nie zgodzono się jeszcze względem legijonów Weterańskich. Minister wojny oświadczył, iż wojsko odwodowe zasługuje na takie nazwisko; bo nie składa się z nowozaciężnych żołnierzy, ale z ćwiczonych wojowników, którzy w potrzebie mogą dzielnie bronić ojczyznę.

Badano już dwa razy Panią *Manson* w *Albi*, a za każdą razą plwa krwią. Rozłączenie się z synem, naywięcej ją trapi. Chce się sama bronić. Prezes sądu mocno ją rozczulił swoją przemową, zawsze jednak coraz inaczej zeznaje. Pani *Bancol* jest podobniejsza do skeletu, jak do człowieka. *Manson* udaje pokornego świętoszka i mówi tylko o swojej niewinności. *Bastide* zaś ponury, i gniewliwy, odpycha drachownych i sędziów od siebie.

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 6 lutego. W Izbie Deputowanych, samo zapowiedzenie 6go tytułu, czyli rozdziału prawa, względem dopełnienia wojska, "o posuwaniu na wyższe stopnie wojskowe" dało powód do żywych rozpraw. Ultrzyści chcieli odrzucić cały ten rozdział, dając za przyczynę, iż się to przeciw prerogatywom królewskim, oznaczać posuwanie na wyższe stopnie wojskowe przez prawo, a nie przez wyrok. Ale Ministrowie spraw wewnętrznych, policyi, wojny, i strażnik pieczęci dowiedli, że Król może zawsze, ile razy zechce, kazać przełożyć sobie do przyjęcia prerogatywy swoje za prawo, które mu, jako głowie rządu, są właściwe. Ze i w tym razie podobna okoliczność zachodzi, i że należy za to dziękować Królowi, iż w posuwaniu na wyższe stopnie wojskowe, z góry wszelkiego samowolnego zrzuca się prawa. (Ultrzyści właśnie chcieli, ażeby można było postąpić na wyższe stopnie wojskowe, nie przechodząc poprzedzających). Gdy nakoniec rozdział ten wzięty był pod roztrząsanie, po odrzuceniu wielu wniesień i popraw, przyjęto 447 głosami przeciw 92. (Nigdy jeszcze liczba głosujących nie była tak wielką). Brzmienie pierwszotkowe projektu jest następujące: Nikt nie może zostać officerem, kto przynajmniej przez dwa lata nie służył w stopniu podofficera i nie odbył przepisanego egzaminu. Trzecia część miejsc liczby poruczników, rozdzielana będzie na wysłużonych podofficerów: Dwie trzecie części miejsc poruczników, kapitanów, dowódców batalionowych i szwadronowych, i podpułkowników mają być rozdzielane podług starszeństwa służby. Nikt nie może postąpić na wyższy stopień, jeśli nie zajmował przez lat 4 poprzedzającego. Wojna tylko i znakomite dzieła wojenne mogą tu czynić wyjątek.

Odrzucenie przez Izbę Parów prawa względem wolności druku, uczyniło tak małe wrażenie, że nawet domyślać się zaczynają, iż to się stało za wiedzą i wolą ministrów. Mówiono w rzeczy samej, że ministrowie dopięli głównego swojego zamiaru, przez odłączenie wolności gazet od wolności druku, i że pierwsza jeszcze na rok jeden ograniczoną została. Ze nie podobał się im dodatek do prawa, względem wolności druku, z powodu odmian, jakich doznał w Izbie Deputowanych; dla tego więc postarali się, że w Izbie Parów prawo to przez szczegóły przyjęte, a w ogóle odrzuconem zostało. Teraz zaś mówią: że ministrowie

chcieli, ażeby 8my artykuł projektu do prawa odrzucony był przez Izbę Parów, ale gdy się im to nie udało, przyłączyli nowy dodatek do 8go Artykułu, dla uczynienia go nie szkodliwym dla rządu. Komitet Izby Parów nie chciał zezwolić na ten dodatek, i dla tego większość Izby była za odrzuceniem całego prawa. Tym sposobem opozycja rzeczywiście przemogła.

Dnia z t. m. Xiążę *Wellington* był na obiedzie u Xiążęcia *Talleyrand*.

Hrabia *Bouthillers*, Prefekt departamentowy, otrzymał od Króla dla Alzacyi wielkie korzyści, w rzeczy uprawy tytoniu i zboża; pozyskał też uwolnienie Jenerała *Guyere*, który osadzony był w cytadeli w *Strazburgu*. Cztery ta zbiegów wojskowych, skazanych do robót publicznych, użyci będą w tym roku do kopania kanału *Berry*, który ma być prowadzony w departamencie *Cher*.

Ukazało się tu ciekawe pismo Hrabiego *Linguiuais* „o przychodzie i rozchodzie stanu”. Tenże Hrabia miał oświadczyć, iż wkrótce uczyni wniesienie, ażeby wygnanym z kraju Francuzom, dano sposobność, powrocenia do ojczyzny. Trzydziestu ósmiu wygnanym, którzy wymienieni są w drugim wyroku Królewskim, zapewne tylko pod tym warunkiem pozwolenie to udzielićby można, ażeby nie przestępowali granicy departamentów, w którychby mieszkali.

Zabroniono ogłaszać daley drukiem sądowego postępowania pani *Manson*, która coraz mocniej jest chora.

Uwolniono dwóch ludzi, którzy obwinieni byli o zbieranie pieniędzy dla fałszywego Delfina.

Anglia.

Gazety tutejsze umiesciły list Biskupa *Landoff*, pisany jeszcze dnia 28 Lipca r. 1804 do Xiążęcia *Orleans*, z doniesieniem o straceniu Xiążęcia *Angliens*. Z odpowiedzi Xiążęcia *Orleans* przytoczymy następujący wyjątek — „Upadek Monarchu Francuzkiej, towarzyszące mu okrucieństwa, i obmierzła tyranja, która potem nastąpiła, są to ważne wypadki, nad któremi Monarchom i poddanym rozmyślać należy. Uczą Monarchów, aby nieograniczoną władzę z umiarkowaniem sprawowali, i do brze się nad tem zastanowili, czyli rząd absolutny przystoi dla oświeconych Europy ludów; uczą ich oraz, ażeby poddanych swoich ogromnemi podatkami nie obarczali, na prowadzenie niepożytecznych wojen, lub utrzymywanie zbytecznej okazałości i marnotrawstwa swoich dworów. Uczą także i poddanych, aby mniejsze dolegliwości z długą i cierpliwą wytrwałością znosili, iżby chęć uwolnienia się od nich, większego złego nie zrządziła. Można bez niebezpieczeństwa przedsiębrać stosowne do czasu poprawy; a opieranie się im, kończy się spolicie na rewolucyi.”

Włochy.

W niedzielę po Trzech Królach odprawiło się w *Rzymie* Kollegium *Urbana*, trudniące się rozkrzewieniem Religii. Dla nieszczęśliwych okoliczności czasu, zamkniętem było przez lat 20.

Królewic Bawarski przybył dnia 21 b. m. z *Neapolu* do *Rzymu*, gdzie kilka miesięcy myśli zabawić.

Missyonarz *Angelo Possi*, z zakonu Franciszkanów, przybył do *Rzymu* z *Egiptu*, gdzie 12 lat bawił. Między innemi osobliwościami przywiózł suknią z mumii i kilka starożytnych pism, dotąd nieznanych.

Xiężna Łukieska ustanowiła rząd w swoim kraju. Będzie Sekretarz Stanu Interessów Zagranicznych, jeneralny Dyrektor Spraw Wewnętrznych, tudzież jeneralny Dyrektor i Skarbu i Woyny. Rada Stanu, złożona z 9ciu członków, ma układać wszystkie projekta do praw. Przewodniczyć iey będzie sama Xiężna, lub w niebytności iey, Infant Don Carlos Luigi.

Ameryka Północna

(Z Korr. hamb.) Z Nowego Yorku d. 8 stycznia. Emigranci francuzcy, którzy w wielkiej liczbie znajdują się w *Filadelfii*, chcą nad rzeką *Zombiabeec* założyć kolonię, i miejsce to chcą nazwać *Aigle-ville*; kupili oni od naszego rządu ziemi 100,000 akrow czyli morgów, morg po 2 doliary. Na czelę tego przedsięwzięcia są Jenerał *Damme* i bracia *Lalmond*.

Liczba wychodźców, szczególnie Niemców wynosi 4000.

Prusy

Młodzież ucząca się w berlińskiej Akademii, obchodziła d. 9 b. m. rocznicę dnia, w którym Monarcha powołał ją do wielkiej walki za ojczyznę. Znajdowali się na tej uroczystości Xiążę *Blücher*, Hrabio wie: *Gneisenau* i *Tauenzien*, Ministrowie: *Altenstein*, *Boyer* i *Klewitz*, oraz wiele licznych znakomitych osób.

Niemcy

(Z Kor. ham.) Hanau. d. 8 lutego. Wiadomo, że na pierwszej tego rocznej sessyi seymu niemieckiego, Baron *Anstett*, cesarsko-rossyyski poseł przy seymie niemieckim, złożył odpowiedź swego Monarchy na uczynione urzędowe oznajmienie o rozpoczęciu się Seymu związku niemieckiego. Pismo to Najjasniejszego Cesarza Rossyyskiego z języka francuzkiego tłómaczone, jest następnego brzmienia.

„Z Bożej łaski Alexander Izzy Cesarz i Samowładca Wszech Rossyy &c

Dostojny i Przyswietny związku niemiecki! Z żywym ukontentowaniem odebraliśmy pismo do Nas od zgromadzenia związkowego przesłane, przez jego Prezydenta, w imieniu i ze strony tych panujących Xiążąt i wolnych miast niemieckich, którzy na mocy 53go artykułu aktu kongressu wiedeńskiego, d. 9 lipca 1815 r. z sobą się złączyli, i w którym piśmie toż Przświetne zgromadzenie uwiadamia Nas o rozpoczęciu swych działań. Miło Nam jest takowe doniesienie odbierać, równie dla szczęśliwego wypadku, z którego pochodzi, jak i dla szczęśliwych skutków, ze stopniowego rozwinięcia tego pożądanego aktu obiecywanych. Oby te wypadki pod opieką najuroczystszych zobowiązań, mogły ziszczyć prawe życzenia ludu niemieckiego i wszystkich ludów *Europy*, ściśle złączonych przez nierozzerwany związek pokoju i braterskiej jedności, wspartej na zasadach religii Boskiego Zbawiciela! Spokojność, szczęście i nieścieśniona niepodległość związku niemieckiego, utworzą na przyszłość przedmurze zabezpieczające Europę. Przez skierowanie wszystkich usiłowań ku tak szczęśliwemu celowi, zgromadzenie związkowe silnie się przyłoży do wzmocnienia dzieła Wszechmocnego,

powierzonego pieczy wszystkich Monarchów, wszystkich w tym celu sprzymierzonych krajów; celu, który nie innym, jest tylko dążącym, do wzmocnienia i ustalenia politycznego i społecznego porządku, przywróconego Europie przez traktaty wiedeński i paryzki. Łącząc wszystkie nasze życzenia ku temu celowi, cieszymy się nadzieją, że wysokie to postanowienie, wyrzemy przyprowadzonym do skutku, i winszujemy sobie, żeśmy wezwani zostali do utrzymywania przyjacielskich stosunków z tem dostojnym i przświetnym zgromadzeniem związkowym, ku któremu miło Nam jest przez niniejsze oświadczyć stateczne i niezachwiane poważenie. Dan w Moskwie dnia 13 listopada roku łaski 1818, panowania Naszego 17.

(Podpisano): ALEXANDER.
Sekretarz stanu: Hrabia *Nesselrode*.

Niewiadomo jeszcze z pewnością, do jakiego miasta zjadą się sprzymierzeni Monarchowie; słychać jednak, że do *Frankfortu nad Menem*.

W *Kassel* zdarzył się przypadek, który wielkie na umysłach sprawił wrażenie. Przyaciele i krewni Hrabiego *Milsburg*, dali ucztę z powodu poświęcenia nowo wystawionego pałacu w *igow*; uwiadomiono o tem dyrekcją policji. Zjechało się wiele szlachty, iako też urzędników cywilnych i wojskowych. W kilka dni potem oskarżono Hrabiego, iż w czasie, kiedy Elektor chorował, w domu jego wyprawiano ucztę. Dnia 21 stycznia zawieziono Hrabiego do dobrego *Glimmerode*, o 13 mile od stolicy odległych, pod strażą Kommissarza policji i z dragonów; zostaje tam pod dozorem policji, i nie wolno mu pisać listów do nikogo.

Adam *Müller*, mniemany prorok, żyje prywatnie w okolicach *Hamaurga*; różne osoby wzywają go czasem do siebie dla rozrywki. Narzeka, iż po objawieniu, które miał d. 9 stycznia 1816 r. o głuch na lewe ucho. Siódmy Anioł tak mocno zatębił, że mu połowę słuchu odebrał.

Taka jest obfitość świeżych śledzi w *Bruges* w *Niderlandach*, iż 100 sztuk po 3 do 4 sou prze-dawano. Skarżą się tam na drogosc ostryg, których sto kosztuje 15 sou.

W roku bieżącym przypada 50letni jubileusz panowania Króla Saskiego, który we 3 miesiące po dójściu do pełnoletności objął rządy d. 16 września 1762 roku.

Szwecya

(Z Korr. hamb.) *Helsingör* d. 10 Lutego. Przyszła tu smutna wiadomość, że Król Szwedzki *Karol XIII.* z ostatniej choroby swojej umarł w *Sztokholmie*. Monarcha ten urodził się r. 1748 dnia 7 października, a wstąpił na tron 6go czerwca 1809 roku. Dokładniejszych wiadomości o tym wypadku oczekujemy; gdyż teraz zupełna jest przerwa komunikacyi z brzegami szwedzkiemi.

D. 26 b. m. obchodzono w *Sztokholmie* urodziny Królewica następcy tronu, który 54 rok życia skończył. Poświęcono nowy dom inwalidów, przeznaczony dla osady w *Sztokholmie*. Rozdano także hojną ialmużnę ubogim.

Dania

Król nasz odebrał od Francuzkiego orderu *Legii honorowej*, i nawzajem posłał mu order *stonia*.

WILNO DNIA 19 LUTEGO 1818 ROKU

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

A u s t r y a

Dokończenie patentu Cesarza Jmci Austriackiego, w rzeczy urzędzenia podatku gruntowego.

§. 13.) Budynki będą się szacować przez porównywanie powierzchni ziemi, jaką zajmują, i przez wyrachowanie przychodu czynszowego; według gatunku każdego budynku w szczególności.

§. 14.) Szacowanie gruntów i budynków przedsięwzięte będzie bez względu na osobiste obowiązki właścicieli lub posiadaczy dla kogo trzeciego, czyliby z resztą te obowiązki czysto-osobiste, albowież na realności zhipotekowanemi były. Przy szacowaniu czystego przychodu z gruntów i z budynków, nie będzie się zważać na długi kapitałowe, na służebności pieniężne, na daniny w naturze, na powinności pańszczyźniane, albo na dziesięciny, z jakiegobykolwiek bądź tytułu wypływały.

§. 15.) Tak względem rozmiaru i mappowania, jako też względem oszacowania, otrzymają władze i osoby, którym się wykonanie poleci, osobne dokładne instrukcje, które, jak dalece tego potrzeba będzie, przez okolniki powszechnie ogłoszonemi będą.

§. 16.) Rezultata rozmiaru i oszacowania dōdydą przed nałożeniem podatku według onychże do wiadomości stron interessowanych: tym zaś wolno będzie czynić przeciwko temu zarzuty i znosić skargi, które wysłuchanemi, roztrząśnionemi, zagodzonymi, i do ostatecznego rozstrzygnięcia doprowadzonymi będą.

§. 17.) Stosownie do rezultatów rozmiaru i oszacowania, po wysłuchaniu i zagodzeniu zaszyłych reklamacyij sprostowanych, rozłoży się summa podatku gruntowego, jaką w miarę potrzeby Państwa rocznie wyrzeczemy i zażądamy, a to tym sposobem, że każda Prowincya, każdy Cyryk, każdy Dystrykt, każda Gmina i każdy pojedynczy właściciel gruntu lub budynku, od sta wyrachowanego i czystego przychodu, część równą, ustanowionej summie podatkowej odpowiadającą, jako podatek gruntowy Rządowi płacić będzie.

§. 18.) Odmiany w osobie posiadacza i w obwodzie posiadłości, w ciągu czasu zachodzące, będą się zapisywać, i tym sposobem w ewidencji trzymać, aby się wymaganie podatku gruntowego zawsze do rzeczywistego posiadacza realności, na którą jest nałożony, i stosownie do jej obwodu, kierowało.

§. 19.) W razie zachodzących nieszczęść żywiołowych, przez które przedmiot podatku gruntowego na zawsze upada; a mianowicie, w razie zerwania gruntów przez powódzie, w razie zapadnięcia się onychże, w razie spalenia się budynków i t. d., nastąpi wykreślenie przedmiotu i zniesienie podatku.

§. 20.) W razie zachodzących nieszczęść żywiołowych, przez które czysty przychód podatkowi gruntowemu podlegający, na czas jakowy całkiem, albo po części ginie, będą całkowite, albo częściowe ulgi w podatku gruntowym czasowi pozwalanemi.

§. 21.) Za to zaś będą nowe przyrastające przedmioty podatku gruntowego, jako to odsypiska ziemi, budynki nowo wystawione, i t. d., ze względem na potrzebne zachęcenie do polepszeń gospodarstwa wiejskiego i do stawiania nowych budynków, pod opłatę podatku pociąganimi.

§. 22.) Według osobistey własności posiadaczów ziemi i budynków, nie ma żadnych wyjątków od podatku gruntowego; jednakowoż mają od niego być zwolnemi: a) a wszystkie powierzchnie ziemi, z któ-

rych drogą pierwotney płodności pożytku mieć nie można; jako to: góry nierodzące, skały, gościńce publiczne, rzeki i kanały; b) cmentarze, dopóki to przeznaczenie mają; c) budynki rządowe, kościoły, kościoły wojskowe i szpitale.

§. 23.) W przekonaniu o konieczności i o wielorakich korzyściach tego urzędzenia, chcemy, aby wykonanie onegoż, ile możliwości, przyspieszono, i ze służących do tego środków w zupełney mierze korzystano.

§. 24.) Ponieważ atoli potrzebne łożenie czasu i wydatków, tudzież użycie pracowników pomocnych jest za wielkim, aby się w jednymże czasie w całym obwodzie Niemieckich i Włoskich Prowincyij Naszych przedsięwziąć mogło, przeto chcemy, aby to w jednym kraju po drugim przedsięwziętem było.

§. 25.) Zachowujemy sobie wyznaczenie kolei, w jakiej kraje w regulacyi podatku gruntowego, według zasad niniejszych przedsięwziąć się mający, następować mają, tudzież ogłoszenie Władz, którym się kierowanie i wykonanie poleci.

§. 26.) Aby jednakże owym Prowincyjom, w których się to systema wcześnię do skutku przywiedzie, korzyści onegoż jeszcze przed wyrównaniem powszechnem co do rozkładu wewnętrznego, nadarzyć, zostanie summa podatku gruntowego, która się teraz ogółem nakłada, wewnątrz Prowincyij według rezultatów nowych wyrachowań rozłożoną; właściwa zaś stała summa podatkowa, na całą Prowincyję wypadająca, wtenczas się dopiero wyznaczy, gdy z ukończenia wyrachowań we wszystkich Prowincyjach, akuturatny stosunek oneyże między niemi się okaże.

Dan w Naszém głównem i stałecznem mieście Wiedniu, dnia dwudziestego trzeciego Grudnia, w roku tysięcznym ośmsetnym siedemnastym, Panowania Naszego dwudziestym szóstym

Cesarz Austriacki dał mechanikowi Wiedeńskiemu *Malzel* wyłączny na lat 8 przywilej robienia wynalazionę przez niego instrumentu do mierzenia taktu muzycznego, który nazwał *Metronome*.

ROZMAITE WIADOMOSCI

W *Montenegro*, niedaleko uścia *Cattaro*, pewny gatunek wielkiej cebuli, zwany *Senlin*, jest najlepszym i najsukuteczniejszym lekarstwem od ukąszenia węża.

W prowincyji Amerykańskiej *Connecticut*, znajduje się towarzystwo młodzianów, którzy się obowiązują żenić z samemi tylko uczonemi pannami. Gdy taki młodzieniec wybor uczyni, prowadzi swoją narzeczoną przed wydział towarzystwa, który ją examiniuje. W ciągu roku, przeszło 40 panien wyniosło się ztamtąd do zachodnich prowincyij, aby chociaż nieuczone, mogły pójść za mąż.

Prezydent policyi *Rackel* w *Lipsku* odprowadził Panią *Krüdener* do granicy, gdzie miała kazać, wychwalać sprawiedliwość Króla Saskiego; powiedziała kilka prorocत्व, zachęcała do pokuty, i rozdawała pieniądze zgromadzonym ubogim. Policyant Pruski poprowadził ją potem z żandarmami w dalszą drogę.

Na jeziorze *Wallenstadzkim*, w *Szwajcaryi*, pokazała się mała kępa, którą przed 100 lat woda zalała.

Ogłoszenia X i q ż k i

1: W drukarni XX. Pijarów u Alexandra Zółkowskiego, wyszedł z druku dnia 31 Stycznia Nr 107 Tygodnika Wileńskiego, w którym są następujące materje: O strzelaniu z Łuka od zboru na Kościół Sgo Michała, i zburzenie Zboru. — Bayki: Wierzba płacząca i Brzoza przez Józefa Lipińskiego — Kot i sier z Roberti Poety Włoskiego p. M. B. — Nagrobek naśladowany z Angielskiego — Do Redakcyi list pierwszy — Dalszy ciąg znalezionej rękopismu — Hermes dwógłówny Sokratesa i L. Annaeusza Seneki, odkopany we wsi Celimontana dzis Mattei niedaleko Rzymu i t. d. — Nr 108 wyszedł 15 lutego — O strzelaniu z Łuka od zboru, dokończenie — Seliko powieść Afrykańska z Floryana — Wiersz do Ikopecia p. J. Lipińskiego — Portret Kiopka Szpica p. S. Trębeckiego — Toż przez Wolskiego — Toż przez J. Chreptowicza.

R O Z K A Z

1: Naczelnika głównego Sztabu Jego Imperatorskiej Mości. Moskwa, 18 Nowembra 1817. N. 99.

Niektóre pólki, bataliony, komendy i inne wydziały woyskowej administracyi, wchodząc z przedstawieniem do Departamentu Inspektorskiego, proszą o medale na pamiątkę 1812 roku ustanowione, dla takich woyskowych, którzy nie tylko w bitwach, lecz nawet i w marszach tego roku niebyli.

Tak nieprzyzwoite przedstawienia, zatrudniają tylko Departament Inspektorski, niepotrzebną w tem przedmiocie korespondencyą, i dla tego zaleca się dowodcom pólkow, batalionow, kompanij altyleryjskich i wszystkich woyskowych kommand, ażeby w przedstawieniach swoich upraszali o medale, na pamiątkę 1812 roku ustanowione, dla tych tylko woyskowych, którzy rzeczywiście znajdowali się w bitwach 1812 roku, i w tem celu obowiązani są zawsze przy przedstawieniach swoich sprawdzać służbę ich i marsze; w przeciwnym zaś zdarzeniu proszący o takowe medale dla tych, którzy nie mają prawa, do ich otrzymania, podda się bie za to najsurowszej odpowiedzi. A iak wnosić należy, że takowemi medalami mało zostało nienagrodzonych z woyskowych, przeto na przedstawienie do tych medalow, naznacza się termin do 1go tylko marca terażniejszego 1818 roku; po upływie zaś tego terminu, nikt już nie będzie miał prawa wchodzić z przedstawieniami, i prosić o nieotrzymane medale, na pamiątkę 1812 roku ustanowione.

Podpisał. Naczelnik Głównego Sztabu Xiążę Włkoński.

Zgodno: Naczelnik oddziału: Władysławski.

1 Pałac w mieście Wilnie dziedziczny JWW. Kossakowskich Podczaszych na ulicy Bernardyńskiej pod Nrem 149 położony, mający wygodne apartamenty górne, suche mieszkania na dole, wszystkie opatrzone dostatek w meble; przy tém udzielne respective tychże apartamentów kuchnie, składy, sklepy, stajnie, wozownie, spichrze zbożowe, ogrod obszerny fruktowy i warzywny, z laskiem, altanami i ulicami drzew dużych, z orenżeryą w tymże ogrodzie &c. jest do sprzedania; układ nabycia bardzo tanny; ktoby więc życzył go nabyć, raczy traktować z niżej podpisanym, mieszkającym w tymże pałacu na dole.

Józef Karczewski Adwokat Sądu Głggo.

1 Z folwarku Lewaniszek Pttu Upitgo należącego do W. Szlęny Sędz. Grgo zbiegli ludzie w Ru 1817 w Mcu Febr., jeden, Maciej Jana Syn Zulumski Urny słuszney mający na twarzy strokalizny, wos goli, z faworytami rudemi i włosow rudawych męzny cięśla i tkacz Litwit mówi po polsku i po rusku, mięsa wcale nie je z metryk lat 29 mający.

2gi Józef Romanowski dnia 26 junii uciekł ma paszporta dawniejsze służył tylko rocznie umie pisać, młody, twarzy suchej, ospowaty włosow białawych szczupły, średniej urody uprowadził dwóch poddanych chłopcow. Michała Syna Andrzeja lat 21 twarzy gładkiej, oczu niebieskich, włosow czarnych tłusty, krępy, szyi krótkiej urody średniej. Drugiego Wincentego syna Jerzego Cybalskiego vel Tebeluna średniej urody czarniawy, oczu i włosow czarnych lat 19, szczupły, wszyscy trzej po litewsku i po polsku mówią, gdzieby ci czterey ludzi znaleźli się odesłania do Sądowego Peniewiezu proszę za każdego z przystawienia po złotych 100 odbierze.

O takowych ludzi żeby teraz przy poprawie skazek do skazek nie zapisywali, bo wszyscy trzej są zapisaniemu przy majątku Lewoniszkach.

1 Niżej podpisany odwołując się do oświadczenia przeciwko JW. Ludwikowi Dąbrowskiemu Podkomorzemu Trockiemu jako Aktorowi — i W. Andrzejowi Malczewskiemu Pisarzowi Bgo Trybunsłu Litgo jako Pełnomocnikowi JW. Jener. Fietynghofowey w Aktach Ziem. Ptu Nowogródz w dnia 5 Januaryi 1818 r. zanesionego, którzy w pretensyach jakie mieli do Aktora mojego JW. Xawerego Hrabiego Niesiołowskiego Jenerała woysk Polskich i Kawalera przez Dekrét Kommissyi Upickiej w dniu 4 julii 1817 Ru zapadły, z Maszy Majątku JW. Jenerała Hrabiego Niesiołowskiego zupełnie zaspokojonemi zostawszy; papierów mimo kilkakrotne wezwanie moje dotąd niezwrocili jako to: JW. Podkomorzy Dąbrowski Prawa zastawnego na folwarki Stara Mysz i Baranowicze od zeszełgo s. p. Józefa Hrabiego Niesiołowskiego Wojewody Nowogródz. za sumę czerw. złt. 20 000 zeszełemu s. p. Januarczyowi Kaszycowi Półkownikowi woysk Polskich w dniu 6 Januaryi 1810 r. wydanego; toż dwóch obligow od JW. Xawerego Hrabi Niesiołowskiego Jenerała woysk Polskich i Kawalera Klesztorowi Papien Bernardynek Wileńskich S. Michalskich wydanych, a od nich JW. Podkomorzemu Dąbrowskiemu przelanych, jeden na sumę czerw. złt. 3 000 drugi na 348 czerw. złt — a zaś W. Pisarz Andrzej Malczewski Pełmoccnik JW. Jeneratowey Vietynghofowey dwóch obligow od JW. Xawerego Hrabi Niesiołowskiego Jenerała woysk Polskich i Kawalera JW. Teodorze z Piotrowiczow Vietynghofowey Jeneratowey Leutenantowey woysk Litich wydanych — jeden na sumę czerw. złt. 10 000, a drugi na czerw. złt 15 000 — aby więc nikt nie wazył się takowych obligow kupować, ani wiewków nabywać, jako tranzaktow nie mających żadnego waloru niniejszym pismem przez Gazetę Kuryera Litt. ogłaszam. Datt w Wilnie 1818 roku lutego 14 dnia.

Antoni Hrabia Niesiołowski woysk Polskich Kapitan JW. Jenerała Hrabiego Niesiołowskiego Jeneralny Plenipotent.

1 Na ulicy Zamkowej pod Nrem 189, w domu W. Kreszkiewicza, znajduje się drugie i trzecie piątro, od ulicy ze stajniami, wozowniami i dalszemi wygodami do najęcia.

Teatr Wileński.

1 Wkrótce dana będzie na Benefis Pani Skibińskiej Nowa Wielka Opera we 3ch Aktach, pod Tytułem, Paweł i Wirginia.

3 Do wybycia jest Folwark Dziedziczny Aktorstwa JWW. Baronów Rozenow Raciński o mil 11 od Wilna w Powiecie Trockim położony, z porządnym zabudowaniem, mający wysiewu ożminy beczek 16, iak dostatek i chat gruntowych dziedzicznych 15. Ktoby takowy Folwark nabył, życzył, znajdzie bliższe poinformowanie u JP Budkiewicza na ulicy końskiej naprzeciw starej policyi w jego domie w Wilnie.

Poprawa

3: W awizacyi Kazim. Wołskiego Plenipotenta Alexand. hrabi Chodkiewicza, w dodatkach, pod Nmi 8. 9 i 10 Kuryera Litewskiego, zamiast *Michał*, czytać *Antoni* Laudanski.

3: W roku przeszłym 1817, w dodatkach, pod Nmi 81. 82 i 83 gazety *Kuryera Litewskiego* w awizacyi Manifestu W. Targońskiego b. Deput. Ptu Rzezyckiego; zamiast Ptu Rzezyckiego, czytać *Rzezyckiego*; w podpisie zamiast Jargonski, czytać *Targoński*.

2 Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na majątek zeszłego Wileń. Gubern. Strapczego *Jana Sławińskiego* wyznaczony w mieście Wilnie exystujący, przez rezolucyą w dniu 21 mca Januaryi nastąpiła postanowił uwiadomić wszystkich do majątku pomienionego Sławińskiego i zeszłego Wileń. Ziem. Pisarza Ignacego Kończy mających pretensye Kredytorów i wszelkiego tytułu pretensorów, także w sprawie kredytorów Kończy i dalszych osób do tego dzieła pociągniętych, iż od dnia 14 tego mca Februaryi 1818 roku w przeciągu jednego tygodnia bez żadnych dalszych dyllacyi całą sprawę dla położenia oczywistego wyroku weźmie do namowy — oczem dla wiadomości potrzebnej, niniejszą awizacyą do Gazety Kuryera Litewskiego podaje.

Jan Ciechanowiecki Sędzia Ziem. Wileń. Prez.
Michał Sawicki Prezyd. Grodz. Wileń. Exdyw.
Karol Mosiewicz Sędzia Grodz. Oszm. Exdyw.

2: Dekretem Remissyynym Sądu Głgo 2go Departamentu Guber. Grodzień r. 1816 8bra 13 zapadłym. Na domiar satysfakcyi kredytorom JW. Ignacego Grabowskiego Podkomorzego Prużańskiego, w majątku Plancie w Powiecie Prużańskim przeznaczony Sąd Taxatorsko Exdywizorski, czynność swoją w pierwszym zjeździe właściwą załatwił, i już do zupełnego ukończenia dzieła jest przygotowany, w tym celu ostatni termin swojego zjazdu, na dzień 5 marca 1818 r. przeznaczył, w jakowym czasie, ażeby przed wyrażonym Sądem wszyscy Kredytorowie i pretensorowie Podkomorzego Grabowskiego z objawieniem, i prawnym usprawiedliwieniem swych należności w majątności Planie stawali, pod upadkiem pretensyow Dekretem Sądu Głgo zapowiedzianym, drugi raz trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litewskiego wszystkich interessowanych urząd Exdywizorski Rezolucyą swoją r. 1818 Februaryi 6 dnia uczynioną ostrzedz i zawiadomić postanowił, stosownie do takowego postanowienia niniejszą awizacyą podpisuję. Józef Witkiewicz Rejent Grodzki Ptu Prużań. i Exdywizorski.

2: Wypis z Ksiąg Ziemskich Powiatu Wołkowyskiego. Roku tysiąc osiemset osmnastego miesiąca Januaryi dziesiątego dnia.

Przed aktami Ziemskimi Ptu Wołkowyskiego po odwołaniu Sądów stanawszy osobicie W. Leon Malewicz Komornik Graniczny Ptu Kobryńskiego oświadczenie poniższe do akt podał, Którego wyrazy następują. Roku tysiąc osiemset osmnastego Januaryi dziesiątego dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu Wołkowyskiego w Imieniu JW. Alexandry Zofii i Hrabów Pacow Hrabiny Potockiej stawając osobicie Leon Malewicz Komornik Gran. Ptu Kobryń, następujące czyni oświadczenia: Alexandra Zofia z Hrabów Pacow Hrabina Potocka matka za oddzielnym Dokumentem, a nieletnie iey potomstwo także za osobnym, mające u zeszłego s. p. Kazimierza Plewskiego znaczne summy na wszelkim iego majątku evictionaliter opisane, więcej czesnastu tysięcy czern. złł. wynoszące, i takowe już Dekretami zyskanemi zatwierdzone; gdy Sukcesorowie zeszłego s. p. Kazimierza Plewskiego, isk z ustrońa słysząc się daie pochwalając się oddać część takowego majątku to jest: Hrabstwo Iwienieckie pod exdywizyą, i je-

śliby myśl ich takowa do skutku przywiedziona została; w Imieniu aktorki zawiadamiam publiczność iż summa JW. Alexandry Zofii Hrabiny Potockiej i nieletniego iey potomstwa, isk jest pierwszym długiem zezłego s. p. Kazimierza Plewskiego na wszelkim majątku opisana, tak Satysfakcyja nie tylko na Hrabstwie Iwienieckim, ale na wszelkim jego majątku gdziekolwiek i u kogobądź żuzydującym się poszukiwana będzie. Takowe oświadczenie przy proźbie do Sądu Ziemskiego Ptu Wołkowyskiego dla trzykrotnego umieszczenia w Gazecie Kuryera Litewskiego podając podpisuję. U tego oświadczenia podpis zapiszącego, isk wyrażony: Leon Malewicz Komornik Gran. Ptu Kobryń, jakowe oświadczenie za podaniem onego do akt, jest w Ksiąg Ziemskie Ptu Wołkowyskiego wpisane a z nich i ten wypis urzędownie w tymże czasie wydany stronie.

Zgodność z Księgami zaświadcza Franciszek Pawęcki Ziem. Ptu Wołkow. Rejent.

2 Częste zapytanie ze strony JJ. Xięży o brewiarzach w Wenecyi wydrukowanych; było powodem niżej podpisanemu, że się zgłosił do swego Korrespondenta, tamże mieszkającego, o przesłanie katalogu nie tylko xiąg używanych przez stau duchowny do nabożeństwa, ale wszystkich innych, jakie w materyach teologicznych wydane tam się znajdują. Gdy takowy katalog już otrzymałem, śpieszę się donieść Przześwietnemu Duchowieństwu, iż wszelki powierzony mnie stosowny do wspomnianego katalogu Komis. z przyzwolitą dokładnością skutecznym zostanie.

Fryderyk Moritz, Księgarz, mieszkający w domu klinicznym Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego.

2: Przejeżdżający przez tutejsze miasto z St. Petersburga do Paryża JP Gugel, z dziesięcio letnim synem swym będzie miał honor dać koncert na waltorni, w którym obydwu na ich waltorniach w różnych muzycznych sztukach dadzą się słyszeć. A jakie sztuki będą grały to przez sliż zawiadomiono będzie, równie i o miejscu, w którym demie.

2: Kamienica Arcy Bractwa Różańca Sgo m. mieście Wilnie na ulicy Szklanej pod Nm 225 położona, będzie licytacyą puszczaona w trzyletnią od apryla 23 arendową posessyę, licytacya ta będzie odbywać się w klasztorze ggXX. Dominikanów Wileńskich w celi gX. Promotora w trzech terminach: amo w dniu Februaryi, 2do w dniu 28. tegoż miesiąca, 3tio w dniu drugim marca, zawsze o godzinie trzeciej po południu. Zyczący sobie mieć tę trzyletnią arendową posessyę, są proszeni do licytacji na czasy tu wyrażone.

X. Alojzy Kórzaniewski Promotor Arcy Braci R. S.

2: Michał Zaleski, Starosta Szewtowski, b. Podkom. Ptu Rosień, wezwany przez Opiekę nieletniej JO. Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny, do sprawowania obowiązków jenerałnego massy iey funduszów Prokuratora, i przez Dokument Plenipotencyyny od Jssnie Oświeconych Xiążąt Ichmość Opiekunów roku 1818 mca Lutego dnia 7 sprawiony, nazajutrz przed aktami Sądu Komisyy dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich ustanowionej w Wilnie przyznany, i w tychże aktach według przepisu Organizacyi zlokowany, umocowanym będąc do pełnomocnego działania w przedmiotach prawnych i administracyjnych, między innemi mając dając sobie prawo dobre JO Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny arendować lub w zastawy wypuszczać, pod zastawami będące okupować, lub na okupną dawać konsensu, na uspokojenie długu Skarbowego i innych massę, ciężających posseywów ku pierwsiotkowemu koniecznemu uspokojeniu przeznaczonych, zasięgać kredytu, opisywać ubezpieczenia, z posessorami robić układy, należności od tych i od kogożkolwiek bądź na rzecz massy odbierać, z nich kwietować, eto. jako przed zbliżającymi się terminami kontraktów, obwieszają wszystkich w ogólności: że podług zleconey sobie władzy działać będzie, oraz że dla tym większej dogodności chcących lub obowiązanych z Prokuratorem massy traktować, kontrakta we zwycajnych miejscach i terminach ekspedycować, i nayprzód na kontrakta Miłskie przybydź wcześniej nie omieszka.

3: Niżej podpisany w Imieniu JW. Joli z Orzeszkow Mierzejewskiej Gubernskiej Grodzieńskiej Marszałkowej oraz JW. Jana Ursin Niemcewicza Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera przez niniejszą awizacyą wzywa wszystkich pretensorów i kredytorów zeszłego Stanisława Ursin Niemcewicza aktualnego Stanu Konsyliarza Gubernatorskiego Grodzieńskiej Gubernii i Kawalera mających preten-

aye do majątku po tymże pozostałego, aby w celu zbliżenia układów z pomienionemi osobami, prawe stosunki do takowego majątku mającemi, dowody swoich pretensyów i obliżacyne dokumenta, raczyli w kopiach przesłać do Brześcia Litto, przez pocztę W. Ludwikowi Łyszczyńskiemu Rejentowi Ziemskiemu Brzeskiemu zamocowanemu od JW. Jana Niemcewicza i niżej podpisanemu umocowanemu od JW. Mierzeiewskich sto poczynszy od dnia 1 sierpnia bieżącego 1818 roku do dnia 15 maja tegoż roku, sami zaś JW. i WW. kredytorowie i pretensorowie wzmianowanego s. p. Stanisława Niemcewicza Gubernatora, w celu iednoczasowego dopełnienia tychże układów, raczą przybyć do miasta Brześcia na dzień 6 Junii terażniejszego roku; w przeciwnym zdarzeniu sami sobie winni będą, jeżeli w satysfakcyi znajdą przewłokę. Datt w Brześciu 1818 roku dnia 24 Januاری.

Michał Czaczkowski Plenipotent.

3: W Xiegarńi Uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego do przedania.

Sintenis C. H. Gradus ad Parnassum sive promptuarium prosodicum, syllabarum latinarum quantitate hujusque regulas præcipuas, et synonymorum, epithetorum, phrasium, descriptionum ac comparisonum poeticarum copiam continens, et in usum scholasticæ juventutis aditum. Pars prior A. H. 8 Zullichaviæ 1816 R. 1.

Kalligrafia polska, francuzka, łacińska i niemiecka podług najnowszych i najlepszych wzorów angielskich dla młodzieży polskiej ułożone w Wrocławiu in 4to na welinowym papierze, in 4to 1817 i r. 10 k.

Najnowsze wzory Kaligrafii w języku polskim francuzkim i łacińskim w Wrocławiu na papierze welinowym octavo oblongo i R. 10 k.

Angielskie oryginalne wzory do pisania podług najlepszych mistrzów w Lipsku 4to oblongo i R. 85 k.

Wzory do nauki rysunków w ogólności, wyjęte z dzieł malarzów Grassi, Krieger, Kugelgen, Stöckel, Venh i t. d. Rytowane w Dreźnie kart 9 Wilno na papierze welinowym folio oblongo, 2. R.

Wzory do nauki rysowania krajo widów, podług przedniejszych mistrzów rytowane w Dreźnie kart 41 Wilno na papierze welinowym folio oblongo 3 R.

1: Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się iż z przyczyny zalegającej na byłym Witebskim odkupczyku Święcickim, odkupney należności, będzie przedawać się z publiczney licytacji paręcznika jego, Dokszyckiego kupca Leyzera Kremera ieden murowany dom, również i ocenzyków mieszczan Mikolaja Rohulki i żyda Mowszy Kremera dwa drewniane domy, znajdujące się w mieście Dokszycach; zatem życzący nabyć wspomniane domy ze wszelkimi do nich przynależnościami, zechcą przybywać dla licytacji na terminy: pierwszy 10, drugi 12, a trzeci ostateczny 15 miesiąca marca t. r. gdzie okazane im będą poszczególne opisanie tych domów i dochody z onych pobierane. Dnia 3 febr. 1818 roku.

Sowiee. Czochłokow.

Sekret. Arcimowicz.

1: Idąc od Ratusza, ulicą Rudnicką, po lewej stronie pierwszy dom, pod Nm 272, na rogu aytuowany, który postanowiłem wypuścić, w zastaw lub na wieczność sprzedać, i w tym celu w roku ter. przez Kurjera Lit. awizowałem, lecz gdy nikt nie jawił się, więc postanowiłem, jeszcze raz, zaawizować w tym, iżby kto miał, na mnie jaki dług, raczył jawić się z dowodami, w przeciągu dwóch miesięcy pod przepadkiem, do Adwokata Olszewskiego, przy Ostrej bramie, w swoim domu mieszkającego.

Jankiel Mowszowicz Berkowicz.

2: Z Rozkazu JEGO CESARSKIEY MOSCI Samowładcy Całey Rosyi etc. etc. etc.

Jego Cesarzkiej Mości Oberhofgierycht Kurlandzki na żądanie Fryderyka Bormana Adwokata Oberhofgierych-

ta, który teraz w miejscu byłego Prowokanta i Adwokata Fryderyka Karola Kupfera jako Prowokant działa: po upłynionym terminie pierwszym, stosownie do wyroku Jego Cesarzkiej Mości Oberhofgierychtu Kurlandzkiego z daty 5 Julii przeciwko byłym i terażniejszym Dzieciom dóbr Łaukiesy i Kurmuyży zapadłego; wzywa powtórnie i Prékluzywe wszystkich Kredytorów rzeczonych dóbr i bądź jakichkolwiek Interesentów, którzy iakiekolwiek prawa i pretensye do dóbr w Selburskiem Pttcie leżących Łaukiesy i Kurmuyży zwaném mają i mieć rozumieją na dzień 11 13 i 14 marca 1818 Ru, aby się takowi powtórnie i perempatorie w rzeczonym terminie, a gdyby w takowem święto nastąpić miało w następującym dniu w miejscu posiedzeń Jego Cesarzkiej Mości Oberhofgierychtu Kurlandzkiego w Zamku Mitawskim o godzinie 10 z rana stawili, osobiście lub przez Pełnomocników; gdzie potrzeba wymagaćby mogła w asystencyi lub upoważnieniu opiekuńskim swoje pretensye jawili, i mające dowody i Pisma tam do Protokółu podali, wyroku ostatecznego oczekiwali, iako też od dziesięciu do dziesięciu dni przedłużić się mogącego terminu dysputy przytomni byli; z tém zastrzeżeniem, że ktoby się w rzeczonym terminie z Pretensyą swoją nie jawił i takowy nie udowodnił, na zawsze z swoją Pretensyą uchylonym zostanie, i od rzeczoney Massy żadney satysfakcyi spodziewać się nie będzie mógł; gdyż z strony Prowokanta i na wniosek ignych kredytorów z Prawa to nastąpi, eo zwykło w takowych zdarzeniach następować, względem czego każdego interessenta niniejszym się przestrzega.

W dowód czego przy wycisnieniu Jego Cesarzkiej Mości Oberhofgierychtu Kurlandzkiego Pieczęci podpisano zwyczajnie. W Mitawie 1817 roku Newemb 12 Die.

Blancata citationis edictalis ad iudicium aulicum supremum pro concursu (L. S.) praelama.

Secretarius Procter loco proto Secretarji.

1: Auf Befehl Seiner Kaiserlichen Majestät des Selbstherrschers aller Reussen etc. etc. etc.

Werden von einem Kaiserlich - Kurländischen Oberhofgerichte, auf die in Stelle des bisherigen Provocanten, ehemahligen Oberhofgerichts Advocaten Friedrich Carl von Ersdorff Kupfer weiter fortgesetzte Provocation des Oberhofgerichts Advocaten Friedrich Bormann, nach nunmehr abgelaufenem erster Angabe Termine in der mittelst Oberhofgerichtlicher resolution von 5ten Julius pr über die Lautzen und Kurtsamschen Güter, unter der denen Glaubigern gegen die jetzigen und die vorigen Eigenthümer derselben und deren Vernögen reservierte Rechte eröffneten Concurs Sache, abermals und zwar perempatorie, alle diejenige Glaubiget und interessenten welche es sey aus welchem Rechte oder Titel es wolle, irgend welche Ansprüche und Forderungen an die in der Selburschen Oberhauptmanschaft gelegenen Lautzen und Kurtsamschen Güter haben oder zu machen vermeinen Edictaliter dahin ausgeladen, dass sie sich auf den 11, 13, 14 März des künftigen 1818 Jahres, oder falls sodann ein Festtag einfällig währe, in dem zunächst dernaeh folgendem Sessions Tage, als in dem mittelst Oberhofgerichtlich Bescheides vom 7 Nov. a. o. festgesetzten zweiten und preclusiv Termin des Vormittags um 10 Uhr vor Hochgedachtem Kurländischen Oberhofgerichte in dessen Sitzungs Locale auf dem Schlosse in person oder in Assistenze und Vormundschaft gestellen sollen, ihre Ansprüche und Forderungen dasselbst angeben, und die darüber sprechenden Documente und Schriften zum protocol der Sache bringen, dem nächst aber der eröffnang des preclusivischen Frist fortlaufenden Termini dispositioni gewärtig sein sollen, unter der ausdrücklicher Verwarnung, dass wer sich auch in diesem letztem und preclusiv Angabe Termine nicht gemeldet und seine Ansprüche nicht gehörig angegeben haben, wird auf immer von der Satisfaction Masse precludirt und ausgeschlossen werden, auf die Provocantische und Interessentische Anträge aber weiter ergehen und erkannt werden sol, was Recht und den Gesetzen gemäss ist, wornach sich zu richten!

Urkundlich unter eines Kaiserli. Kurländischen Oberhofgerichts Insigels, und der gewöhnlichen Unterschrift gegeben zu Mitau den 12 November 1817.

Blancata citationis Edictalis ad iudicium Aulicum supremum pro concursu (L. S.) praelama.

Secretarius Procter loco proto Secretarji.

1: Wzywam Kredytorów przez Dekret Exdywizorski Szulnik i Grzy odestanych do majątkow Majora Buchowieckiego w Kurlandyi pod konkurs idących, ażeby ze mną Plenipotentem zkomunikować się jak naysprzedzcy raczyli, zwłaszcza po otrzymaniu rozolucyi od Tronu, Ministrów justytucyi, Senatu, Prokurorów, i Oberhofgerichtu Kurlandzkiego na prośby przeze mnie podawane.

Ignacy Sciepura Kapitan b. Kawaleryi Polskiej.